

A PINKA PATAK - Felsőcsatárnál

Szerző Ullrich Ferdinánd
2006. október 22.
Utolsó frissítés 2009. március 14.

A Pinka patak vaskeresztesi bemutatása után Felsőcsatár a következő állomás. Itt egy kicsit több sétára van szükség mint Vaskeresztesnél, de megéri, mert a látvány kárpótolja az embert!

A Pinka patak vaskeresztesi bemutatása után Felsőcsatár a következő állomás. Itt egy kicsit több sétára van szükség mint Vaskeresztesnél, de megéri, mert a látvány kárpótolja az embert! Felsőcsatárnál két helyen tudjuk a vizet legkönnyebben megközelíteni: Vaskeresztes irányába elhagyva a falut a volt talkumbányánál és a hegyre felvezető út hídjánál. Az előbbinél az út mellett, az utóbbinál a híd után 150 méterre van parkolás szempontjából tökéletes hely, itt biztonságban tudhatjuk autónkat.

A híd alatti rész nem túl szép, több a beton, mint a víz, de pár méterrel lejjebb már "normalizálódik a helyzet", egy hosszú, amolyan igazi domolykós, pisztrángos, paducos, márnás rész következik. Mindaddig tart ez a gyorsabb rész, amíg a Vaskeresztesi duzzasztás érvényesülni kezd, ott kezd meglasssulni-mélyülni a víz, az ilyenkor szokásos halakat tartalmazva, így pl. a telepített pontyot is.

A hídnál kövekből van egy lépcső készítve, ami kicsit megfogja a vizet, azért közvetlenül a híd feletti szakasz egy lassabb, mélyebb rész, mindkét oldalon vízrehajló fűzbokrokkal szegélyezve, és szinte végig kövezéssel megerősítve, és sok bedőlő fától tarkítva. A part megközelítése idén nem volt egyszerű, mert a partoldalok kaszálását mostanában mintha elfelejtették, marad a csádé törése. A falu felőli oldalról talán kissé könnyebb a szántóföldek miatt, itt egy-egy karbantartott horgász hely is akad. Ezen az oldalon a malom telekhatárán levő kerítésig jöhetünk. A fogható halak ugyanazok, mint a híd alatti résznél. Aztán minél közelebb kerülünk a malomhoz, annál gyorsabb és sekélyebb lesz a víz, itt már hosszú csizmával elboldogulunk, nem kell csalánnal hadakoznunk, hogy vizet lássunk. Ha mégis parton akarunk jönni, akkor a hegy felőli oldalon kell jönnünk.

Akár a vízben állva jövünk felfelé, akár a parti ösvényen, megpillantjuk a malmot és a malom-medencét, aminek az alján a malmon átjutó és a terelőágból érkező víz találkozik. A terelőág egy nagyon gyors, csupa kő, 20-30 centi mély résznél ágazik be a malom-medence aljába. A mai pecát itt, malom-medencében kezdtük meg Kiss Gábor szegedi illetőségű kedves barátommal, egy pergető bottal, és oldaltáskával felszerelve, hosszú csizmában. 2 héttel a tilalom előtt lévén, sebes pisztráng fogása volt a cél, domolykóval "körítve". Előtte Bíró Pisti barátunknál beszereztük a naprakész infókat, és a friss szállítmány műcsaliból válogattunk a tanácsoknak megfelelően. Nehéz döntések eredményeképpen többféle wobblert, körforgók lapultak a táskában. (Salmo, Hubal, Rapala, Mepps, Balzer Colonel, Abu, Dragon stb.)

Az első halat én fogtam, húsz centi körüli domolykó képében. Keményen koppintott a Salmo-ra, szerencsére szépen akadt, mehetett is vissza. Ezután Gábornak is és nekem is volt több koppintásunk, majd ismét nekem volt kapásom, de itt már nem volt semmiféle koppintás, egy kő mellett húztam a wobblert, amikor a kő mögül kifordulva először megtolta a hal a műcsalit, majd oldalirányba már csavarta is a kezemből a könnyű botot, ahogyan tűzött volna vissza a nagy kő mögé. Gyönyörű sebes pisztráng volt a tettes. Gábor fogott még egy domolykót, de aztán több halat nem adott a malom-medence, így nem maradt más hátra, mint elinduljunk a terelőág felé. A terelőágban nagyon gyorsan folyik a víz, a horgászásra alkalmas helyeket leginkább vízben állva lehet megközelíteni. A gyors vízben a kanyarok külső ívének a sodorvonalát, a bedőlő fák környékét, a nagyobb kövek mögötti álló vizet kell meghorgászni. A szerencse most Gábornak kedvezett, a sodorvonalban táplálkozó pisztráng felhívta magára a figyelmét, és a műcsali azonnal és pontosan érkezett a rablás mögé. Vehemens kapást követően már kotorászhattam is a fényképezőgép után :-)

Hamarosan megérkeztünk a terelőág kezdetéhez, a bukógáthoz, és az alatta levő medencéhez, ahol Gábor egy sebes pisztrángot, én egy domolykót fogtam. A bukógát felett feltűnt a felső duzzasztott víz, amely már egy másik peca helyszíne lesz. Elkezdett szürkülni, és az erdőben hamarabb lesz sötét, mint máshol, ezért összeraktuk a botokat és elindultunk a terelőág mentén az autóhoz. Szép élményekkel gazdagabban indultunk haza, mégpedig sietve, hiszen a ránk váró gasztronómiai élvezetekre gondoltunk már :-). Köszönjük Pinka! Ullrich Ferdinándfred@vasipeca.hu